

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024-1760
Den 13. marts 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 5 til L 102, forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v., byggeloven og lov om produkter og markedsovervågning. (Gennemførelse af dele af drikkevandsdirektivet, herunder risikobaseret tilgang til vandsikkerhed, minimumskrav til hygiejne for materialer, der kommer i kontakt med drikkevand, minimumskrav til behandlingskemikalier og filtermedier, der kommer i kontakt med drikkevand, adgang til drikkevand og oplysninger til offentligheden) stillet den 27. februar 2024 af Alexander Ryle (LA).

Spørgsmål nr. 5 til L 102

”Vil ministeren redegøre for, om det efter drikkevandsdirektivet er et krav, eller om det er frivilligt, at kortlægge sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper med begrænset adgang til drikkevand og at fremme drikkevand i form af bl.a. opretholdelse og etablering af drikkevandshaner, hvor der er behov for det, og at tilskynde til, at drikkevand fra vandhanen stilles til rådighed? Langt de fleste i Danmark har allerede adgang til rent drikkevand fra hanen. Er ministeren enig i, at det ville være fjollet, hvis vi skulle til at bruge en masse penge og energi på at kortlægge et problem, som måske slet ikke eksisterer?”

Svar

Det er efter drikkevandsdirektivet et krav, at medlemsstaterne skal identificere mennesker uden eller med begrænset adgang til drikkevand, herunder sårbare og marginaliserede befolkningsgrupper.

Jeg er enig i, at direktivets krav på dette punkt bør søges opfyldt på den administrativt mindst byrdefulde måde. Netop derfor foreslås med lovforslaget, at identificeringen foretages af Miljøstyrelsen som en kortlægning på statsligt og landsdækkende niveau, efter bidrag fra andre relevante myndigheder og institutioner såsom Social- og Boligministeren og Udlændinge- og Integrationsministeren. Kortlægningen vil blive sendt i høring hos kommuner og interessenter, så de har mulighed for at komme med relevante bidrag. På baggrund af kortlægningen vil kommunerne skulle vurdere, hvilke muligheder der lokalt er for at forbedre adgangen til drikkevand for de mennesker, som er identificeret i den landsdækkende kortlægning.

I drikkevandsdirektivet er det også et krav, at medlemsstaterne skal sikre etablering i det offentlige rum af udstyr til indendørs og udendørs brug, hvor det er teknisk muligt, på en måde, der står i et rimeligt forhold til behovet for sådanne foranstaltninger, og under hensyntagen til særlige lokale forhold såsom klima og geografi.

Det er Miljøministerens vurdering, at dette krav bedst opfyldes ved vurderinger, der foretages af kommunerne lokalt, idet de f.eks. kender behovet for sådanne foranstaltninger lokalt.

./.
Der henvises til ministerens besvarelse af spørgsmål 1 og 4 for nærmere om kommunernes handlemuligheder og -pligter med hensyn til at sikre adgangen til drikkevand og fremme af drikkevand fra vandhanen.

Magnus Heunicke

/

Henrik Søren Larsen